

veed ligesaa vel som jeg, at naar Forfatningen af 18de November ikke var blevet vedtagen, vilde man have paaført os Krig, uagtet vi ikke havde vedtaget den. Vore Fjender støttede sig paa en Grund, som deres egne Jurister senere have sagt var Usandhed, og nu støtte de deres Ret paa det, paa Grund af hvilket de have paaført os Krigen. Det ærede Medlem kan sige 100 Gange, at Forfatningen af 18de November var et Paaskud, men ikke blot her, men i hele Europa veed man, hvad dette Paaskud betød og at det man vilde, kun var at paaføre os Ulykke. Det er efter min Formening en Fornærmelse mod det danske Folk, han spør til denne Usandhed, ved at sige, at naar Forfatningen af 18de November var vedtagen efter modent Overlæg, man da havde givet vore Fjender et Paaskud til at overfalde os med Høvretog. Men endvidere sagde det ærede Medlem — og støttedes heri ved den Beskrivelse, der blev givet smukt af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), at det vi nu gjorde var for at berøve Bondestanden dens Magt og jage den bort, men det er Usandhed. Han tilspøiede den Fornærmelse mod Bønderne, at sige, at dem skulde man slet ikke være bange for, thi naar man blot smigre dem, eller var uforflammet imod dem, kunde man godt komme ud af det med dem. Det har glædet mig overordentlig, at det hæderlige Medlem af Bondestanden for Odense Amt (C. Petersen) neblagde en bestemt Protest mod denne Fornærmelse mod Bondestanden. Jeg tør paastaa, at Ingen har fornærmet den danske Bondestand som det ærede Medlem; det er besynderligt, at han, som har, eller tiltror sig at have, stor Indflydelse paa saa Mange af Bondestanden, vil lase en saadan Beskyldning ud og lære, at man ved at smigre eller være uforflammet imod den, kan vinde den. Jeg har den Overbeviisning, at man kun kan vinde Bondestanden, og kun kan vinde enhver hæderlig Mand i Landet, ved at vise, at man fægter for det, som man har Overbeviisning om, er det Rette, og jeg tør sige, at jeg vilde

ønske, at vi her istedetfor alle de Medlemmer, som tale saa høit for Bondestanden og sige, at man vil krænke den, havde hæderlige Bønder; det er ikke de hæderlige Bønder i Forsamlingen, der udslyngte saadanne Beskyldninger mod Andre; jeg troer, at de Medlemmer af Bondestanden, som tilblygt gik ind paa, at der maatte gives efter i Forfatningsagen, staae — jeg vil ingenlunde sige over de Andre, som vistnok ogsaa handle efter deres Overbeviisning, men, jeg vover at paastaae det, — ligesaa høit i Hæderlighed som de Andre. Det er besynderligt at see, at de Fleste, der have talt saa varmt for Bondestanden, kalde Andre for Mandariner og Doctrinaire — jeg hører ikke til disse, idetmindste ikke efter min Stilling, da jeg betragter mig som statthørende Borger, men man kalder jo alle dem, der stemme med dem, Doctrinaire. Derfor maa jeg neblægge Indsigelse imod, at der siges, at vi ville være frie for Bønderne. Vi have hæderlige Bønder, som have virket hæderligt for vor Forfatnings Udvikling og have vist deres Patriotisme ved ikke at staae paa Noget, der seer ud som Partiinteresse, og derved sætte Landet i Fare. Det glæder mig fra de sidste Dage at kunne fremhæve et Exempel fra Bondestanden herpaa, som ikke kan omtvistes, thi det er et Factum. En af dem, der kalde sig Bondestandsinteressernes varme Forkæmpere, der altid har staaet paa den uforandrede Juni-Grundlovs Standpunkt, og som bestandig har støttet med sit „Hør“ de Anstuelser, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) gjorde gjældende, saldt igjennem, og for hvem? For den Conseilspræsident, der har gjort sig skyldig i den Forbrydelse at stemme for Forfatningen af 18de November, og som nu vil forandre 5te-Juni-Grundloven; Bønderne valgte ham, og de stemte ikke, som det ærede Medlem for Skjelslø (P. Olsen) sagde, givende efter for et Middel, man troligen havde øvet Tillokkelse ved at udtale, for en Conseilspræsident, der havde foregivet, at man ved at stemme for ham, vilde faae Slesvig tilbage. Det har han slet ikke